

Fareler(e) ve Sevgiler(e)

Birinin, bir başkasını çok sevmesi, kişinin kendisine zarar verebilir mi?

Biraz yazının ön sevişmesini uzun tutup, yazıyı okuyacakları tatmin etmelik bir cevap yerine, kendimi tatmin edecek bir cevap vereceğim. Ön sevişmeyi uzun tutmamda zaten kişisel tatminimin bir göstergesi bence. Benim kişisel tatminimi ön planda tutmam belki okuyucuya bir şey katma ve okuyucuya yarar sağlama isteğimin olmadığını gösterebilir. Ne de olsa kendi tatminimi okuyucunun tatmininden önce önemsiyorum. Aslında bana kalırsa doğru olan da zaten böyle olmasıdır. Örneğin benim karşımdaki insanla olan ilişkimde, önceliğim karşımdaki insanın tatmin olmasıysa, kendi tatminliğimi köreltmeme sebep olabilir. Karşımdaki insanın tatmin olmasını ön planda tuttuğum bir arkadaş ilişkisi, dost ilişkisi, sevgililik ilişkisi ya da cinsel ilişki hem benim tatmin olmamı hem karşımdaki insanın alacağı tatmini mahvedebilir. Öncelik kişinin kendisinde olduğu sürece, kişi karşındakiyle daha iyi bir ilişki yaşayacağını düşünüyorum. "Kendisini sevmeyen, başkasını sevmez" sözünü ben söylemişim gibi düşünebilirsiniz. Bu söz, söylediğim şeyleri destekliyor. Kişinin kendisini sevmesi, kendi duygularını ve tatminini ön planda tutması kulağa hoş gelmiyor olabilir. Ama bu demek değildir ki kişi kimseye karşı fedakarlık, yardım ve emek gibi uğraşlarda bulunmayacak. Kişi kendisini sevmiyorsa ve kendi önceliklerini umursamıyorsa, bir başkasını sevdiğinde çok fazla sevebilir. Birini çok sevmek, bir başkasını çok sevmek, çok sevgi.. kulağa hoş geliyor değil mi? Fakat kişi kendisine olan sevgisini de başkasında bulmaya çalıştıkça daha çok bağımlı olacak. Bağlanması problem değilken, bağımlılığın her türlü sorundur. İnsanlar çok sevdiği şeye, çok zarar da verebiliyorlar. "John Steinback-Fareler ve İnsanlar" kitabında çok uzun ve çok kalıplı bir karakterin, fareleri çok sevdikçe, onları nasıl öldürdüğünü çok güzel yazmıştır. Kitaptaki karakter fareleri ne kadar çok severse sevsin, fareleri avucunda sıkarak öldürüyor. Farelerin ölmesini istemiyor olsa da çok sevmesi farelerin yaşamına son veriyor. Neyse kitabı okursunuz. Bu yazının üstüne de mis gibi gider. Kişi kendisine değer verdikçe, başkasını çok sevmek yerine, nasıl daha güzel sevebilirim? Diye düşünüyor. Güzel sevmek bence kulağa çok sevmekten daha güzel geliyor. Kişi güzel sevmeye başladıkça, daha narin ve daha dikkatli sevmeye başlıyor. İnsanın çok sevmeye veya çok sevmeye ihtiyacı olmamalıdır. Bunun yerine güzel sevmeye ve güzel sevmeye ihtiyacı olmalıdır. Her şeyin çoğu zarar iken sevgininde çoğu elbette zarar olabiliyor. Tabi eğer içinde güzel bir şekilde sevmek yoksa.. Adnan Yücel bir şiirinde "Aşk ile sevebilmek bir güzelliği" diyor. Sanırım o da başlı başına, çok sevginin yetersizliğini fark eden kişilerden biri. Adam güzelliği, aşk ile sevebilmeyi vurguluyor. Çok sevmeyi vurgulamıyor. Severken aşkı bir araç olarak kullanıyor. Aşk ile sevebilmek diyor. Benim çok sevmek yerine güzel sevmenin önemini ifade etmem gibi...

Revision #1

Created 20 Ocak 2024 00:49:24 by Silahlıgüvercin

Updated 20 Ocak 2024 00:50:15 by Silahlıgüvercin